

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **S. A.**, bytem V. 205/36, T., zastoupené JUDr. Ladou Štarhovou, advokátkou se sídlem advokátní kanceláře Řípská 423/18, 627 00 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26.8.2014, č.j. MPSV-UM/2993/14/4S-JMK, sp.zn. SZ/358/2014/4S-JMK

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26.8.2014, č.j. MPSV-UM/2993/14/4S-JMK, sp.zn. SZ/358/2014/4S-JMK **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení

II. Krajský soud v Brně má povinnost zaplatit žalobkyni na nákladech řízení 7.623 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobkyně JUDr. Lady Štarhové, advokátky se sídlem advokátní kanceláře Řípská 423/18, 627 00 Brno.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí dne 26.8.2014 pod č.j. MPSV-UM/2993/14/4S-JMK, sp.zn. SZ/358/2014/4S-JMK, kdy žalovaný rozhodl tak, podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zák.č. 500/2004 Sb. správní řád, se napadené rozhodnutí z části mění tak:

1. Návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaný dne 9.9.2013 se zamítá.

2. Podle ust. § 90 odst. 5 zák.č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se výše uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.

V žalobě žalobkyně uvedla, že se domáhala navýšení stupně závislosti u příspěvku na péči z II. na III. stupeň, přičemž jejímu návrhu nebylo vyhověno.

Rozhodnutí považuje za nepravé z následujících důvodů:

1. Rozhodnutí žalovaného trpí vadami, neboť vzhledem ke zdravotnímu stavu osoby neúplatňuje svoji pravomoc pouze v mezích zákona a zužuje svým výkladem paragrafické znění příslušného zákona, porušuje tedy princip, který je zakotven v § 2 odst. 2 zák.č. 500/2004 Sb.
2. Rozhodnutí žalovaného trpí vadami, neboť vzhledem ke zdravotnímu stavu osoby nedbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem (ochrana zdravotně postižených a naplnění mezinárodních smluv o nápomoci těmto osobám), kterým je ochrana zdravotně postiženého a zájem na zabezpečení péče o tuto osobu, jak vyplývá ze smyslu příspěvku na péči. Současně dochází k porušení § 2 odst. 4 zák.č. 500/2004 Sb., kdy hodnocený stav neodpovídá okolnostem daného případu.

Ze zdravotních posudků OSSZ ze dne 19.11.2013 a MPSV ze dne 15.5., 4.6. a 13.8.2014 posuzujících stupeň závislosti plyne, že žalobkyně nezvládá základní životní potřeby v oblasti mobility, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity a péče o domácnost. Žalobkyně se domnívá a plyne to i z odborné lékařské zprávy z neurologie ze dne 21.5.2014 a ze sociálního šetření ze dne 10.10.2013, že vzhledem k jejímu zdravotnímu postižení – spastická forma dětské mozkové obrny (dále ne DMO) nezvládá žalobkyně základní životní potřebu stravování a všechny výše zmíněné základní životní potřeby. Za velice závažnou považuje skutečnost, že má natolik oslabené svalstvo rukou z důvodu spastické formy DMO, že potřebuje pomoc pečující osoby při stravování. V této oblasti je žalobkyně na pomoci pečující osoby zcela odkázána a tato skutečnost nebyla při posouzení nároku na příspěvek na péči zohledněna. Žalobkyně si sama neotevře ani láhev s vodou, nepřenese si ani uvařené jídlo ani studené a teplé nápoje ke stolu, hotové jídlo potřebuje připravit na talíř, nakrájet atd.

Lékaři posudkové služby OSSZ i MPSV doporučují použít servírovacího stolku. Tato pomůcka ale pro lidi s těžkým tělesným postižením neexistuje.

Domáhala se proto vydání rozsudku, kdy soud by rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 26.8.2014 i rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Brně ze dne 4.2.2014 zrušil a navrhovatelka byla uznána závislou na pomoci jiné fyzické osoby dle § 8 zák.č. 108/2006 Sb., v III. stupni (těžká závislost) z důvodu nezvládnutí sedmi základních životních potřeb, a to ode dne 9.9.2013.

Žádala dále, aby soud zavázal žalovaného zaplatit žalobkyni vzniklé jí náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že Úřad práce ČR, krajská pobočka v Brně (dále jen „úřad práce“) rozhodl žalobkyni na základě návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaného dne 9.9.2013, nadále poskytovat příspěvek na péči v původní výši 4.000 Kč měsíčně s odůvodněním, že opětovným posouzením nároku a výše příspěvku na péči bylo zjištěno, že podle ust. § 8 zák.č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“), jde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost).

Podle výsledků posouzení stupně závislosti pro účely příspěvku na péči ze dne 19.11.2013 posudkovým lékařem OSSZ Brno – venkov bylo stanoveno, že žalobkyně vyžaduje z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nezvládá 6 základních životních potřeb (mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost). Tím podle ust. § 8 zákona o sociálních službách jde o osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost). Tento posudkový závěr byl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Žalobkyně proti němu podala v zákonné lhůtě odvolání, v němž uvedla, že s tímto rozhodnutím nesouhlasí a žádá o jeho přezkoumání. V odvolání dále uvádí, že v rozhodnutí jsou závažné procesní chyby, proto je nutno znovu posoudit zdravotní stav odbornými posudkovými lékaři specializujícími se na dětskou mozkovou obrnu a poté vydat nové rozhodnutí. V odvolání žalobkyně dále popisuje, že její zdravotní stav nebyl posouzen v celé komplexnosti, neboť se pohybuje na vozíku a její horní končetiny jsou postiženy natolik, že nezvládne bez pomoci péči o svoji osobu a potřebuje pomoc i při základní životní potřebě stravování. Uvádí, že neotevře láhev s vodou, nepřenese uvažené jídlo ke stolu, potřebuje připravit stravu na talíř a nakrájet ji. Uvádí, že potřebuje pomoc při 7 úkonech a jednoznačně jí tedy náleží příspěvek v III. stupni závislosti (těžká závislost). K odvolání doložila neurologické vyšetření ze dne 14.8.2013 a psychologické vyšetření ze dne 25.1.2014. Odvolání společně se spisovou dokumentací bylo postoupeno žalovanému.

Aby mohl být přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a v rozsahu námitek uvedenými v odvolání, žalovaný požádal PK MPSV o posouzení zdravotního stavu žalobkyně pro účely odvolacího řízení správního.

Ten byl přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 15.5.2014 posudkovou komisí.

Předmětem jednání byl stupeň závislosti osoby. PK MPSV jednala v přítomnosti žalobkyně a s jejím souhlasem i za přítomnosti její matky.

V posudku PK MPSV pak bylo uvedeno, z kterých lékařských nálezů ohledně zdravotního stavu žalobkyně posudková komise vycházela.

PK MPSV prostudovala podkladovou, zdravotní a doplněnou zdravotní dokumentaci a toto zhodnotila jako dostatečné k projednání věci za přítomnosti žalobkyně a k přijetí posudkového závěru:

Dle PK jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. (středně těžká závislost).

Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat 5 nebo 6 základních životních potřeb. Tento stav trval i k datu 1.9.2013 i k datu vydání napadeného rozhodnutí 14.2.2014, rovněž tak i k datu jednání PK MPSV. Platnost posouzení je stanovena trvale.

PK MPSV po prostudování podkladové i zdravotní dokumentace a vyhodnocení údajů týkajících se zdravotního stavu, uvedených v odvolání a s ohledem na funkční poruchy, vyplývající ze zdravotního stavu, dospěla k závěru, že žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nezvládá 6 základních životních potřeb:

- a) mobilita
- e) oblékání a obouvání
- f) tělesná hygiena
- h) péče o zdraví
- i) osobní aktivity
- j) péče o domácnost

Ostatní hodnocené základní životní potřeby (orientace, komunikace, stravování, výkon fyziologické potřeby) doložený zdravotní stav žalobkyně dle PK MPSV umožňuje přiměřeně zvládat. Dle PK MPSV nebyly zjištěny objektivní medicínské důvody pro jejich nezvládání. Schopnost zvládat zákonem stanovené základní životní potřeby byla hodnocena s ohledem na využití zachovalých potenciálů kompetencí žalobkyně s vyžitím běžně dostupných pomůcek, které vyrovnávají případné znevýhodnění a napomáhají nebo umožňují samostatnosti.

PK MPSV uvedla, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje její fyzické schopnosti a má vliv na uspokojování základních životních potřeb. Žalobkyně je po dětské mozkové obrně s těžkým motorickým postižením dolních končetin a levostranně, dále je bez funkčně závažné smyslové vady nebo duševního postižení. Dále dle PK MPSV je žalobkyně správně orientovaná a je schopna běžné komunikace. Dále je mobilní, a to převážně jen na mechanickém vozíku pro invalidy. PK MPSV uvádí, že v popředí objektivního klinického nálezu je těžké hybné postižení dolních končetin neurologického původu s neschopností samostatné chůze, při pasivně podstatně neomezené kloubní funkci kyčlí a kolen. Na horních končetinách je omezení funkce loketních kloubů více vlevo – nelze plně propnout. V oblasti rukou je silový výkon i obratnost vpravo téměř fyziologická, na levé ruce je síla, obratnost i jemná motorika středně postižená.

PK MPSV k namítané základní životní potřebě – stravování – uvádí, že podle platné právní úpravy se v této základní potřebě hodnotí schopnost vybrat si hotový nápoj a potraviny, což vzhledem k nepřítomnosti intelektového a smyslového postižení žalobkyně zvládá. Žalobkyně dle PK MPSV zvládá nápoj nalít a stravu naporcovat.

PK MPSV uvádí, že při jednání PK žalobkyně sama uvedla, že jí převážně příborem, někdy lžící. Dle PK MPSV je tedy schopna sebesycení a převážně i krájení běžné podávané stravy. PK MPSV dále uvádí, že servírováním není míněno jen přenášení stravy chůzí, ale je možné i převážení stravy na vozíku, servírovacím stolku nebo za použití jiných facilitátorů, např. vhodně uzavřené nádoby, pokud jsou tekutiny nebo jídlo horké. PK MPSV konstatuje, že každá základní životní potřeba se podle platné právní úpravy hodnotí vždy s použitím facilitátorů, vhodných pomůcek pro zdravotně postižené, protože se předpokládá, že cílem a snahou postiženého je aktivitu provést v přiměřeném standardu, pokud k tomu existují vhodné pomůcky nikoliv naopak. PK MPSV uvádí, že pokud je pomoc žalobkyni poskytována matkou, mobilními spolužáky nebo personálem školního zařízení, pak nikoliv proto, že by z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla žalobkyně schopna základní životní potřebu stravování zvládnout. Manipulace s objemnějšími nebo těžšími předměty denní potřeby je uznána v základní životní potřebě - péče o domácnost – kde se hodnotí jako samostatná aktivita. PK MPSV uvádí, že od 22.3.2013, kdy byl v PK MPSV zdravotní stav žalobkyně posouzen podle právní úpravy platné po 1.1.2012, nedošlo ve zdravotním stavu žalobkyně k podstatným změnám ve smyslu zhoršení. Proto je výsledek posouzení v PK MPSV shodný s předešlým. PK MPSV konstatuje, že žalobkyni při jednání vyšetřila a objektivizovala její zdravotní stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, rozsah funkčního postižení i zachované fyzické, smyslové i duševní schopnosti.

PK MPSV se k námitkám žalobkyně uvedeným v odvolání a k doloženým skutečnostem vyjádřila v posudkovém zhodnocení, kdy konstatuje, že funkční schopnosti dané dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se hodnotí s využíváním zachovalých potenciálů a kompetencí osoby (tj. zachovanými funkčními schopnostmi) a s využitím běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku (tzv. facilitátory, facilitující prostředky). Tzn., že pro účely zákona o sociálních službách se hodnotí funkční dopady zdravotních postižení na schopnost zvládat základní životní potřeby s využitím facilitujících prostředků, které vyrovnávají případné znevýhodnění a napomáhají nebo umožňují samostatnost. Může jít např. o zdravotně vyhovující oblečení, obuv, hůl, berli, chodítko, zábradlí, madlo, odstranění prahu, lžící na obování, kompenzační pomůcky jako protézy, brýle, lupy, sluchadla, pomůcky při úniku moče, chůze s přidržováním o zábradlí, vstávání s oporou o nábytek atd.

S posouzením zdravotního stavu PK MPSV žalobkyně nesouhlasila, požadovala svoji účast při novém jednání PK MPSV, při které budou jiní lékaři specializující se na spastickou formu dětské mozkové obrny. Uváděla, že v případě, že nebude možné zajistit požadované odborné lékaře v Brně, požaduje, aby nový posudek vypracovala jiná ministerská komise.

Žalovaný řízení 26.5.2014 přerušil a požádal PK MPSV o nové posouzení stupně závislosti žalobkyně.

Zdravotní stav žalobkyně byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 4.6.2014, ve složení komise, předseda MUDr. B. a členové odborný lékař MUDr. J. M. a tajemnice posudkové komise. Předmětem jednání byl opět stupeň závislosti osoby. Posudková komise jednala bez přítomnosti žalobkyně.

Posudková komise prostudovala spisovou dokumentaci žalovaného, spisovou dokumentaci PK MPSV a písemné vyjádření žalobkyně ze dne 26.5.2014 a po jejich prostudování toto zhodnotila jako dostatečné k projednání věci bez přítomnosti žalobkyně a přijetí posudkového závěru.

Posudkový závěr jednání PK MPSV dne 4.6.2014 byl stejný jako u jednání PK MPSV 15.5.2014.

V tomto posudku mimo jiné PK MPSV uvedla k posudku ze dne 15.5.2014, že u toho jednání byla žalobkyně přítomna spolu s matkou a byla vyšetřena neurologem s letitou praxí na klinickém pracovišti fakultní nemocnice. Rozsah funkčního postižení byl zhodnocen a popsán včetně poruchy funkce horních končetin, když je v objektivním nálezu uvedeno, že svalová síla je vpravo 4. – 5. stupně (z 5 možných stupňů je 5. stupeň normální svalová síla) a vlevo je obratnost středně postižena menší silou a koordinací jemné motoriky. PK MPSV uvedla, že z tohoto rozsahu postižení vyplývá, že funkce pravé horní končetiny je omezena jen lehce a vlevo maximálně středně. Při tomto rozsahu postižení horních končetin je základní životní potřeba – stravování - dle PK MPSV zvládnutelná, jistě ne v mimořádných situacích, ale v běžném vhodně upraveném domácím prostředí nebo v obvyklém prostředí, které je pro stravování osob s fyzickým handicapem určeno (např. školní nebo pobytové zařízení pro zdravotně postižené bývá vybaveno a uzpůsobeno potřebám klientů). Při jednání PK MPSV žalobkyně na dotazy členů popsala průběh denních aktivit a podle činností, které zvládá, např. i řízení osobního automobilu je PK MPSV přesvědčena, že při jen lehkém postižení pravé ruky a středním postižení levé ruky je schopna zvládnout aktivity stravování v přiměřeném standardu, vlastním tempem s použitím náhradních mechanismů a vhodných pomůcek. Opětovná účast u jednání PK MPSV nebyla ze strany PK shledána důvodnou, protože rozsah zdravotního postižení byl při jednání za účasti neurologa objektivizován způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Lékaře specializujícího se na dětskou mozkovou obrnu PK MPSV nemá, pravidelně však tento typ postižení vyšetřují a posuzují v PK MPSV příslušící neurologové, protože pro posouzení stupně závislosti na péči jiné osoby je nutno hodnotit stávající funkční deficit a nikoliv etiologii postižení. PK MPSV se k námitkám uvedeným v odvolání a v písemném vyjádření a doloženým skutečnostem vyjádřila v posudkovém zhodnocení, kdy konstatuje, že funkční schopnosti dané dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se hodnotí s využíváním zachovalých potenciálů a kompetencí osoby a s využitím běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku tzv. facilitátory. Po vypracování tohoto posudku s ním žalobkyně nesouhlasila, opět požadovala svoji osobní účast při novém jednání PK MPSV s tím, že mu budou přítomni jiní lékaři, lékaři specializující se na spastickou formu dětské mozkové obrny a že předsedkyní PK MPSV nebude MUDr. B. z důvodu podjatosti. K vyjádření doložila žalobkyně odborný nález ORL ze dne 29.5.2014 a neurologické vyšetření ze dne 21.5.2014. Žalovaný shledal doložené skutečnosti důvodnými k vyžádání doplňujícího posouzení u PK MPSV, tedy řízení přerušil na účelem vypracování dalšího posudku. PK MPSV po opětovném prostudování podkladové dokumentace i nové doložených nálezů vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru ze dne 15.5.2014 a 4.6.2014, a to ani k datu svého jednání, které se uskutečnilo dne 13.8.2014.

PK MPSV se k námitkám uvedeným v odvolání i v písemném vyjádření a k doloženým skutečnostem vyjádřila v posudkovém zhodnocení, kdy konstatuje, že funkční schopnosti dané dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se hodnotí s využíváním zachovalých potenciálů a kompetencí osoby s využitím běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Vzhledem k tomu, že v žádosti o srovnávací posouzení žalobkyně neuvedla konkrétní rozpory vypracovaného posudku PK MPSV a vzhledem k tomu, že dle usnesení ze dne 1.7.2014 nebyla předsedkyně komise MUDr. B. jako úřední osoba vyloučena z projednávání posudkové věci žalobkyně, která se týká posouzení stupně závislosti ve věci příspěvku na péči pro účely odvolacího řízení správního, vedeného žalovanou, nebyl srovnávací posudek žalovaným vyžádán. Posudky PK MPSV jsou objektivní, dostatečně kvalitní a přesvědčivé a byly vypracovány komisí v řádném složení. Posudky rovněž obsahují odůvodnění míry závislosti žalobkyně a je z nich patrné, že PK MPSV měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů. Zdravotní stav žalobkyně byl zhodnocen na základě dostatečně doložené a v průběhu odvolacího řízení doplněné zdravotní dokumentace a na základě objektivního vyšetření žalobkyně při jednání PK MPSV.

Žalovaný tak konstatuje, že posudek PK MPSV byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání, v písemných vyjádřeních a k doloženým skutečnostem. Z posudku je zřejmé, z čeho PK MPSV při jeho vypracování vycházela, jaké podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila.

Pro účely hodnocení závislosti osoby bylo rovněž zhodnoceno provedené sociální šetření ze dne 10.10.2013, kdy byla zjišťována schopnost samostatného života žalobkyně v jejím přirozeném sociálním prostředí. Z hlediska zákona o sociálních službách je podpůrným prostředkem při posuzování stupně závislosti posudkovými lékaři. Bylo prováděno formou pozorování a rozhovorů s žalobkyní. Sociální pracovník při svém hodnocení vychází z informací, které získat v aktuálním čase, tedy v časovém úseku samotného provádění sociálního šetření.

Příspěvek na péči je dávkou poskytovanou fyzickým osobám, které z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu potřebují pomoc jiné fyzické osoby při zvládání základních životních potřeb. Dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem se rozumí nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.

Závislost osoby na pomoci jiné fyzické osoby se posuzuje na základě hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby. Při posouzení této schopnosti se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby podle ust. § 9 zákona o sociálních službách; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Tzn., že musí být prokázáno, že neschopnost zvládnout některou základní životní potřebu je důsledkem nepříznivého zdravotního stavu. Pro uznání závislosti příslušné základní životní

potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby, vybavení domácnosti nebo s využitím zdravotnického prostředku.

Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely stanovení posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti, týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr.

Na základě výše uvedených skutečností žalovaný dospěl k závěru, že byly schromážděny dostatečné podklady pro vydání rozhodnutí o odvolání, a proto rozhodl na základě návrhu na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podaného dne 9.9.2013 a nového posouzení zdravotního stavu žalobkyně ze dne 15.5.2014 a doplňujícího posouzení ze dne 4.6.2014 a 13.8.2014, kdy byl PK MPSV zhodnocen v rozsahu potřebném pro účely odvolacího řízení a nové posouzení závislosti žalobkyně bylo stanoveno na základě dostatečně doložené a v průběhu odvolacího řízení doplněné zdravotní dokumentace a na základě objektivního vyšetření žalobkyně při jednání PK MPSV.

Žalovaný zhodnotil, že novým posouzením zdravotního stavu žalobkyně pro účely příspěvku na péči bylo prokázáno, že splňuje zákonem stanovené podmínky pro poskytování příspěvku v původní výši 4.000 Kč měsíčně od 1.9.2013.

Vzhledem k výše uvedenému se žalovaný domnívá, že žaloba není důvodná. Žalobkyně rozporuje zdravotní stav a počet potřeb, k nimž se však PK MPSV vyjádřila v dostatečné kvalitě a zabývala se také všemi námitkami z odvolání. Uvedla jen skutečnosti, kterými se PK MPSV zabývala a zhodnotila.

Žalovaný je tedy přesvědčen, že byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro soulad úkonu s požadavky uvedenými v právních předpisech a že rozhodl v souladu se zákony a věcně správně, a proto navrhol žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

Pokud jde o rozhodnutí žalovaného, které je předmětem soudního přezkumu, jeho odůvodnění je v podstatě totožné s písemným vyjádřením k žalobě, z něhož podstatné již soud citoval a z odůvodnění vyplývá, že při rozhodování o výši příspěvku na péči žalobkyně se žalovaný opíral o 3 posudky PK MPSV ČR, které byly v průběhu správního řízení vypracovány, když žalovaný uvedl, že PK MPSV vycházela z veškeré doložené podkladové i zdravotní dokumentace, ze závěrů sociálního šetření z toho, že u prvního jednání před PK MPSV byla osobně přítomna i žalobkyně, která byla přítomným neurologem při jednání komise přešetřena.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná.

Krajský soud zde uvádí, že žalobkyně napadala jednu nesprávně posouzenou základní životní potřebu, a to stravování, u níž tvrdila, že tuto základní životní potřebu samostatně nezvládá, když stanovisko žalovaného na základě posouzení PK MPSV bylo opačné.

Krajský soud v Brně doplnil dokazování o stanovisko samotné žalobkyně, které přednesla u jednání soudu dne 15.6.2016 a dále provedl výslech dvou svědkyň, a to svědkyně M. A., matky žalobkyně a Mgr. A. D.

Pokud jde o žalobkyni, ta u nařízeného soudního jednání uvedla, že na své žalobě trvá, tedy trvá na tom, že není schopna zvládat bez cizí pomoci stravování. Žije s matkou, když mají v domě tety k dispozici celkem 2 místnosti, tj. kuchyň a obývací. Nejedná se o byt bezbariérový, vzhledem k tomu, že je situován ve starém domě, nejde ho ani bezbariérově upravit, což zjišťovaly za pomoci odborníků. Do kuchyně vede schodek, tam by se s vozíkem žalobkyně nedostala, takže se po bytě musí pohybovat v podstatě vleže, po všech čtyřech končetinách. Za této situace je naprosto nemyslitelné, že by si mohla jakékoliv jídlo připravit nebo ho naservírovat, případně, že by si mohla maso nakrájet. Připravené jídlo by nemohla dovézt ke stolu na vozíku, protože nohy má stále napjaté a často v křeči, a i když by se pohybovala na vozíku, musí se odrážet rukama, takže neví, jak by si jídlo mohla sama dovézt. Sama si nedokáže ani otevřít jogurt, a to proto, že má problémy s motorikou. I kdyby bydlela v bytě, který by byl bezbariérově upraven, ani tak by nedokázala si stravování zajistit sama, a to hlavně kvůli spasticitě a problémům s motorikou rukou. Ve všech lékařských zprávách se poukazuje na problémy s jemnou motorikou. Žalobkyně je studentkou, budova školy je však bezbariérově upravena a má k dispozici ve škole stále asistenta. Pokud jde o jídlo, přinese ji ho buďto ke stolu již kuchařka s nakrájeným masem, protože toto by sama nezvládla nebo některý ze spolužáků, který je na tom fyzicky lépe než žalobkyně. Už když bylo prováděno sociální šetření, sociální pracovnice, která ho prováděla, viděla, jak žalobkyně s matkou bydlí, a jak se žalobkyně po bytě pohybuje. Řekla jí však, že jedna z položek jí nebude uznána, protože stát nemá finanční prostředky na to, aby jí více platil. Dále pak uvedla, že si např. neotevře vůbec láhev s vodou, a ani si z lahve vodu nenaleje do sklenice. Kvůli problémům s rukama to nejde. Pokud jde o jídlo, dodala, že když je nakrájené, tak ho sní většinou lžící. Dále pak uvedla žalobkyně, že spasmy má od rána, kdy se vzbudí. Její zdravotní stav se nelepší, naopak se zhoršuje a fyzioterapeutkou jí bylo řečeno, že má větší problémy s pravou rukou v důsledku toho, jak se pohybuje stále v bytě po zemi a je to také proto, že když se pohybuje na vozíku, namáhá více krční páteř, je totiž stále v trochu nahrbené pozici. K jídlu pak uvedla, že to jí vždy připravuje matka, pokud není doma, tak jí ho připraví teta nebo bratr žalobkyně. Ten sice s nimi nežije v jedné domácnosti, přijde pouze v případě, že je potřeba žalobkyni pomoci. Uváděla, že by chtěla, aby byl její zdravotní stav znovu posouzen a v posudkové komisi byl přítomen lékař, který se specializuje přímo na dětskou mozkovou obrnu. Toto navrhovala už před posudkovými komisemi ve správním řízení, to se však nestalo a žalobkyni bylo řečeno, že takovýto posudkový lékař v Brně není.

Dále soud u tohoto jednání vyslechl jako svědkyni matku žalobkyně Martu Augustýnovou, která k věci uvedla následující:

Sdělila, že se o dceru celodenně stará, bydlí společně s ní v rodinném domku své sestry, domek však není bezbariérově upraven. Mají k dispozici kuchyň a dvě malé místnosti. Po bytě se dcera nemůže pohybovat na vozíku, protože do kuchyně je schodek a v bytě jsou úzká futra. Po bytě se dcera pohybuje způsobem, že pouze leze. Žádné jídlo by si nedokázala připravit sama, a to v důsledku vážných zdravotních problémů s nohama i s rukama, kdy v nohách i rukách mívá často spastické křeče, když má ruce i nohy v křeči, vůbec nic v nich neudrží. Nedovede si přestavit, že by např. přijela na vozíku a převážela si nějaké jídlo, to by vůbec nešlo zvládnout. Jí u stolu, kdy jí svědkyně musí pomoci z vozíku se přesunout na židli, jídlo jí musí nakrájet, a pak ho dcera sní. Dcera nedosáhne ani na lednici, protože ve spodní části lednice je mrazák a teprve vrchní část je lednice, takže když se pohybuje po zemi, vůbec by na lednici nedosáhla. Stejně tak nedosáhne na kuchyňskou linku ani na mikrovlnnou troubu. Vůbec např. nejde, aby z varné konvice si nalila vodu do hrnku a připravila si čaj. Trvala na tom, že pokud jde o stravování, není tato dcera schopna bez cizí pomoci zvládnout. Dále pak, pokud jde např. o ovoce, dcera si vůbec neoloupe pomeranč, neotevře si banán, neoloupe kiwi, žádné ovoce není schopna sama si umýt. Stejně je to i se zeleninou. Pokud jde o pití, láhev s vodou si neotevře, a pokud by si měla nápoj nalít, polila by všechno kolem sebe.

Na dotaz pak uvedla, že pokud jde o servírovací stůl a jeho používání, jak ho doporučuje posudková komise, servírovací stůl pro invalidy neexistuje, dostane se koupit pouze plastový stůl v Ikei, ovšem na tom by si dcera nedokázala převést žádné jídlo ke stolu, rozhodně jí to neumožňují spastické křeče. Spastické křeče nemá pouze ve spánku, jinak je během dne mívá velice často.

U jednání dne 3.8.2016 pak soud provedl výslech svědkyně Mgr. A. D., která k věci uvedla následující:

Sdělila, že žalobkyni zná již od roku 2007, kdy tato dojížděla do rehabilitačního zařízení, kde svědkyně pracovala jako fyzioterapeutka. Tam s ní prováděla příslušná cvičení. Poté se určitou dobu neviděly, svědkyně byla na mateřské dovolené, a žalobkyně se na ni znovu nakontaktovala a nyní asi tak rok a půl za ní přijíždí domů 1x týdně a provádí s ní rehabilitační cvičení. Uvedla, že je přesvědčena o tom, že vzhledem k uspořádání bytu, ve kterém žalobkyně žije a s ohledem na její problémy, by si sama nemohla zajistit stravování. Jednak je to proto, že kuchyň je uzpůsobena výšce zdravého člověka, takže z vozíku by na desku kuchyňské linky ani nedosáhla a navíc z kuchyně do další místnosti je schodek, takže žalobkyně se v podstatě ani nemůže po bytě pohybovat na vozíku, pohybuje se tam pouze po čtyřech tak, že za sebou tahá nohy, jde vysloveně o neobratné pohyby. Zásadním zdravotním postižením žalobkyně je spastická dětská mozková obrna, což vyvolává zvýšené napětí v těle a také spasmy – křeče, zejména v nohou, ty se však přes tělo přenáší i do rukou. Je více faktorů, které mohou křeče vyvolat, např. únava, stres, bolest, rychlý pohyb, apod., takže se nedá ani dopředu určit, kdy křeče nastanou. Vzhledem ke křečím, má žalobkyně zvýšené napětí v rukou, takže i toto jí brání v normálním pohybu. S ohledem na uvedenou situaci se svědkyně domnívá, že by si žalobkyně rozhodně nedokázala sama např. naporcovat jídlo, nebo jídlo převést z kuchyňské linky k jídelnímu stolu. Byla by také obava, že při převážení jídla, které by bylo např. horké, by se mohla opařit. Protože svědkyně pracuje s vozíčkáři,

takovéto zkušenosti má. Po celou dobu, co žalobkyni zná, ví, že jak stravování, tak i jinak veškerý jiný servis, jí zajišťuje její matka.

Dále pak k dotazu svědkyně uvedla, že od roku 2013 se rozhodně zdravotní stav žalobkyně nezlepšil, naopak nastal problém s pravým ramenním pletencem, takže posun zdravotního stavu je spíše k horšímu.

Na dotaz k otázce, týkající se svalové síly u žalobkyně, tak ja byla prezentována posudkovou komisí, svědkyně uvedla, že existuje svalový test, jehož výsledkem je určení, který hodnotí analytickou sílu svalu. Toto však není rozhodující v daném případě u žalobkyně, rozhodující je, jak jsou svaly koordinované, což je v případě žalobkyně problém a to z důvodu spasticity a omezeného rozsahu pohybu.

Dále pak na dotaz uvedla, že nejpřesnější označení zdravotního postižení žalobkyně je spastická dětská mozková obrna, protože skutečně nejlépe vyjadřuje, že součástí onemocnění jsou spasmy, neboli křeče. K nim uvedla, že ji v běžném životě trápí často, svědkyně s ní provádí cvičení i vlastně z toho důvodu, aby se frekvence spasmů snižovala. Uvedla např. situaci, kdy žalobkyně jede na vozíku po rovném terénu, jakmile se na něm však vyskytne nějaká nerovnost a vozík trochu nadskočí, už to může vyvolat spasmy. Dále pak uvedla, že rozhodně by v podmínkách, kde žalobkyně bydlí, nebyla schopna si jídlo připravit a převést na vozíku ke stolu. Ke způsobu stravování pak uvedla, že ví, že jí žalobkyně pouze lžící nebo vidličkou, nůž vůbec nepoužívá. Dle svědkyně by si sama rozhodně nedokázala rozkrájet maso, nebo se např. napít tak, že by si sama otevřela lahev a pítí nalila do sklenice. Takovýchto pacientů, jako je žalobkyně zná více a u všech je situace stejná.

Dále uvedla, že zdravotní stav žalobkyně se rozhodně v řádu měsíců nezmění k lepšímu, fyzioterapie slouží k tomu, aby se zdravotní stav udržoval, aby nedocházelo k jeho zhoršení, protože se jedná však o zdravotní postižení od narození, k žádnému zlepšení nedojde.

Svědkyně ke kompenzačním pomůckám uvedla, že určité kompenzační pomůcky samozřejmě existují, mínila to obecně, avšak v konkrétním případě žalobkyně si nemyslí, že by nějaká kompenzační pomůcka přispěla k její větší soběstačnosti.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba je důvodná.

Podmínky nároku na příspěvek na péči stanoví část 2, hlava I. ust. § 7 zákona o sociálních službách. Podle § 7 odst. 1 zákona o sociálních službách platí, že příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby, za účelem zajištění potřebné pomoci, a to podle zjištěného stupně závislosti, jak tyto stupně vymezuje § 8 téhož zákona. Podle § 8 odst. 2 zákona o sociálních službách se „osoba starší 18 let věku považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve ... b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb, c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby“.

V § 9 odst. 1 zákona o sociálních službách je pak uveden vícečet hodnocených základních životních potřeb: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost. Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby pak stanoví příl.č. 1 k vyhl.č. 505/2006 Sb., kde v písm. d) je položka „stravování“ definována tak, že „za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený režim“. V dané věci je podstatné rovněž ust. § 2a vyhl.č. 505/2006 Sb., (zavedené do ní s účinností od 1.1.2012), podle něhož platí, že „pokud osoba není schopna z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu zvládat alespoň jednu z aktivit, která je pro schopnost zvládat základní životní potřebu vymezena v příl. č. 1 k této vyhlášce, není schopna základní životní potřebu zvládat, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu“. Citované pravidlo podrobně rozvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2.4.2014, č.j. 3 Ads 50/2013-32, kdy konstatoval, že pro hodnocení schopnosti osoby zvládat základní životní potřeby za účelem zjištění stupně závislosti osoby je v rámci aplikace posudkových kritérií stanovených v § 1 - § 2c vyhl.č. 505/2006 Sb. rozhodné nesplnění byť i jen jedné z aktivit, které jsou pro schopnost zvládat určitou základní životní potřebu vymezeny v příloze k této vyhlášce, a to bez ohledu na příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Pokud z podkladů lékařského posudku vyplývá, že posuzovaný některou z aktivit nutných pro celkové zvládnutí určité životní potřeby sám a bez pomoci jiné osoby nezvládá, a orgány lékařské posudkové služby přesto takovou základní životní potřebu považují za zvládanou, je jejich povinností tento závěr dostatečně a přesvědčivě odůvodnit.

Stupeň závislosti posuzují podle § 25 odst. 2 a ust. § 28 odst. 2 zákona o sociálních službách na základě žádosti správního orgánu I. stupně příslušný orgán okresní správy sociálního zabezpečení, v odvolacím řízení potom Ministerstvo práce a sociálních věcí, které má pro tento účel zřízeny, reps. využívá posudkové komise (§ 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb., zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů). Posudková komise MPSV při posouzení stupně závislosti zpracovává posudek ve formě kvalifikovaného podkladu pro rozhodnutí, v němž je dokumentován proces pořízení posudku, posudkový závěr a jeho odůvodnění.

Jak vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 3.2.2010, č.j. 3 Ads 77/2009-60) na posudek závislosti osoby na péči je třeba nahlížet jako na kterýkoliv jiný důkazní prostředek, neboť se jedná sice o tzv. povinný důkaz, nicméně nikoliv o závazné stanovisko, či závaný podklad rozhodnutí. Posudek podléhá hodnocení správního orgánu, jeho správnost není nikterak presumována. Ačkoli odborné lékařské závěry posudku nepodléhají hodnocení správních orgánů, neboť k tomu nemají správní orgány odborné lékařské znalosti, neznamená to povinnosti hodnotit provedené důkazy ve správním řízení a tudíž i správnost posudku z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti (viz. např. rozsudek NSS ze dne 18.3.2010, č.j. 6 Ads 143/2009-60). Jinak řečeno, správní orgán nemůže bez dalšího převzít závěr posudkové komise jako pravdivý, aniž by se úplností a přesvědčivostí jejího

posouzení zabýval. Základním předpokladem pro to, aby správní orgán mohl vyhodnotit přesvědčivost a úplnost předloženého posudku, je přezkoumatelnost posudku vzhledem k jeho zákonem stanoveným podkladům vymezeným v § 25 odst. 3 zákona o sociálních službách (které platí jak pro posudek prvoinstanční, tak i v odvolacím řízení). Správní orgán musí vycházet z posudku, který obsahuje nejen výrok, ale který musí být řádně a přesvědčivě odůvodněn s odkazem na doložený nález ošetřujícího lékaře, výsledek sociálního šetření, výsledek funkčních vyšetření, popř. výsledek ústního vyšetření posuzujícího lékaře. K závěru o úplnosti a přesvědčivosti posudku správní orgán tedy může dospět jen tehdy, pokud se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především pak s těmi, které namítá účastník řízení.

Jak vyplývá z definice základní životní potřeby „stravování“ jednou z dílčích aktivit pro celkové zvládnutí této životní potřeby je porcování a servírování stravy. Žalobkyně ve všech fázích správního a následně i soudního řízení neschopnost zvládnout tyto úkony namítala.

V záznamu ze sociálního šetření ze dne 10.10.2013 je výslovně uvedeno, že žalobkyně si stravu sama nepřichystá, nenaservíruje, nenakrájí si maso, neotevře si lahev s vodou. Naproti tomu PK MPSV schopnost žalobkyně zvládat bez pomoci jiné osoby potřeby „stravování“ uznala, aniž by ve svých posudcích zpochybnila skutečnosti zjištěné sociálním šetřením, když uvedla, že vzhledem k nepřítomnosti intelektového ani smyslového postižení si žalobkyně sama vybere hotový nápoj a potraviny, nápoj si nalije a stravu naporcuje. Jak posuzovaná při jednání sama uvedla, jí převážně přiborem, někdy lžící, je tedy schopna sebesycení a převážně i krájení běžně podávané stravy. PK pak uvedla, že servírováním není míněno jen přenášení stravy chůzí, ale také je možné i převážení na vozíku, servírovacím stolku nebo za použití jiných facilitátorů (např. vhodné uzavřené nádoby, pokud jde o tekutiny). Dále PK uvedla, že každá základní životní potřeba se podle platné právní úpravy hodnotí vždy s použitím facilitátorů – vhodných pomůcek pro zdravotně postižené, protože se předpokládá, že cílem a snahou postiženého je aktivitu provést v přiměřeném standardu pokud k tomu existují vhodné pomůcky, nikoliv naopak.

Soud má však za to, že posudky PK MPSV vypracované v průběhu správního řízení, z jejichž závěrů žalovaný vyšel při svém rozhodování, zatím neobstojí, a to z následujících důvodů:

Soud zatím tyto posudky nepokládá za posudky úplné a přesvědčivé, a to proto, že pokud jde o sociální šetření, které bylo rovněž jedním z podkladů pro vypracování uvedených posudků, soud ze záznamu sociálního šetření dospěl jednoznačně k závěru, že sociální pracovnice šetření dne 10.10.2013 provedla zejména tak, že do popisu situace žadatele se zaměřením na potřebu péče, uvedla hlavně to, co jí bylo posuzovanou a její matkou sděleno, když zvládání či nezvládání jednotlivých životních potřeb si sama nemohla dle názoru soudu vůbec ověřit, neboť ze záznamu vyplývá, že sociální šetření trvalo uvedeného dne pouze 20 minut, během nichž i vyplnila Záznam o sociálním šetření pro účely řízení o příspěvku na péči, což muselo minimálně 15 minut zabrat. Ve skutečnosti tedy dle názoru soudu žádné sociální šetření tak, aby byl zjišťován faktický stav, tedy co je a co není žalobkyně schopna zvládat, pokud jde o základní životní potřeby, ani být zjišťováno nemohlo.

Soud tedy uvádí, že pokud jde o posuzovanou oblast „stravování“ v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí samotná žalobkyně uváděla, že si neotevře lahev s vodou, potřebuje jídlo připravit na talíř a nakrájet, nepřenesení si jídlo na stůl ani na vozíku nepřeveze horkou polévku nebo čaj, doma leze po čtyřech, když jde o berlích, musí ji jistit matka pro prevenci pádu. Pokud posudková komise uvádí, že u samotného jednání PK žalobkyně uváděla, že měkké maso si nakrájí, pouze tužší maso ne, jí lžící i příborem, je schopna sebesycení, nebyla tato základní životní potřeba hodnocena PK řádně.

Soud má za to, že žalobkyně nikdy neuváděla, že základní životní potřebu „stravování“ zvládá. Soud má za to, že pokud jde o položku „stravování“, tak se zvládáním či nezvládáním této základní životní potřeby u žalobkyně PK MPSV zatím podrobněji nezabývala, když soud má za to, že ze sociálního šetření (i když nebylo dle názoru soudu vůbec řádně provedeno) naopak vyplývá, že tuto základní životní potřebu nezvládá, neboť nezvládá všechny její úkony tak, aby bylo možno uvedený úkon označit za zvládnutý v přijatelném standardu, ve všech jeho úkonech, jak má na mysli příl.č. 1 k vyhl.č. 505/2006 Sb.

Toto si soud potvrdil i doplněným dokazováním, výsledkem dvou svědkyň, když není důvod jejich výsledky, tedy objektivitu těchto výsledků jakkoliv zpochybňovat, když výpovědi obou svědkyň jsou naprosto konzistentní, navíc pokud jde o Mgr. A. D., jedná se u ní vůči žalobkyni o naprosto cizí osobu, osobu, která však s žalobkyní provádí pravidelně a to již dlouhou dobu rehabilitační cvičení, v posledním roce a půl přijíždí do její domácnosti, takže tuto domácnost také dobře zná. Pokud jde o oblast „stravování“, zda je schopna tento úkon žalobkyně sama zvládnout či nikoliv, z výpovědi obou slyšených svědkyň jednoznačně vyplývá, že uvedený úkon, tak jak je popisován v příl.č. 1 k vyhl.č. 505/2006 Sb., samostatně, bez pomoci jiné osoby není schopna žalobkyně zvládat.

Soud tedy uzavírá, jak již uvedl, že posudek PK MPSV zatím za přesvědčivý nepokládá. Má za to, že se otázkou „stravování“ a jejího zvládání či nezvládání žalovaný zatím náležitě nevypořádal, když z toho, co bylo zjištěno soudem, na rozdíl od PK MPSV ČR vyplývá, že tuto základní životní potřebu žalobkyně samostatně nezvládá.

Soud proto zrušil dle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. rozhodnutí žalovaného ze dne 26.8.2014 a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Před vydáním nového rozhodnutí žalovaný buďto zaujme stanovisko, že žalobkyně nezvládá základní životní potřebu „stravování“, s ohledem na doplněné dokazování krajského soudu, pokud by však nepřijal toto stanovisko, bude nutné posudek PK MPSV doplnit a to v tom směru, že bude provedeno podrobné a důkladné sociální šetření, nebo šetření PK MPSV v přirozeném sociálním prostředí žalobkyně ohledně „stravování“ aby bylo zjištěno, které jednotlivé položky tohoto úkonu a nebo zda všechny uvedené položky tohoto úkonu uvedené v příl.č. 1 k vyhl.č. 505/2006 Sb. žalobkyně samostatně zvládá či nikoliv a teprve poté ve věci vydat nové rozhodnutí (pokud jde o odborné lékařské nálezy, které jsou ve spise založeny, i soud je pokládá za dostatečné a ani žalobkyně k nim žádné výhrady neměla).

Žalobkyně ve věci měla úspěch, má proto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. nárok na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení však nežádala.

Žalobkyni však soud ustanovil zástupkyni, advokátku, která má nárok na odměnu za zastupování a náhradu hotových výdajů dle § 35 odst. 8 s.ř.s. V daném případě se jedná o odměnu za 5 úkonů (z toho 1 úkon ve výši 50 % z celého úkonu – vyhlášení rozsudku) dle vyhl. č. 177/1996 Sb., za jeden úkon 1000,- Kč (50 % 500,- Kč), 5x náhrada hotových výdajů (5x 300,- Kč) a náhrada za promeškaný čas 3 půlhodiny (3x 100,- Kč, vše zvýšeno o 21 % DPH, neboť zástupkyně žalobkyně je plátcem DPH, o čemž předložila doklad. Celkem se jedná o částku 7623,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. srpna 2016

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Běla Kotoučková